

[Rager.]

lægge fakturabeløbet og statsafgiften sammen. Det er også den slags ting, der kunne være ændret nu, da loven er til revision.

Da vi i sin tid havde lovforslaget til behandling, gjorde jeg nogle bemærkninger om det navn, der skulle nedsættes til at fortolke loven. Jeg har fået en del med det navn at gøre, idet der i loven står, at det skulle tilforordnes nogle sagkyndige, og jeg har nydt den ære af Grosserer-Societetet at blive tilforordnet. Jeg har der konstateret, hvor dårligt loven var affattet. Jeg skal ikke dokumentere det i enkeltheder, men den højtærede finansminister vil hos sine embedsmænd kunne få at vide, hvorledes det har vist sig, at § 3, stk. 4, overhovedet kun har kunnet reddes ved, at man har anvendt vidtgående fortolkningskunster. Den højtærede minister dengang havde bestemt, at der udelukkende skulle være jurister i det udvalg. Det har været nødvendigt, men kun fordi loven er skrevet så dårligt. Den er i virkeligheden selvmodsigende, den stiller ting op parallelt, som slet ikke kan bedømmes parallelt. Men den kritik, jeg rettede imod, at udvalget kun bestod af jurister, er virkelig rigtig.

Der har været det mest udmærkede samarbejde på det punkt, der har intet været i vejen, men det er underligt, at når man engang imellem må sige: den fortolkning, jeg nu kommer med, det råd, jeg nu giver, det er ikke helt utvivlsomt, det er i virkeligheden en noget anstrengt fortolkning, så får man ikke lov til selv at tage ansvaret, så må man bede andre, nemlig dommerne, om at tage ansvaret. Det synes jeg er en meget uheldig ting ved denne formulering, men jeg tvivler ikke om, at man fra ministeriets side stadig vil fastholde den.

I hovedsagen er det mig en skuffelse at se, at man, når man laver et nyt forslag, gentager de, skal jeg være venlig at sige skønhedsfejl, der var ved det foregående — det er en meget mild betegnelse. Jeg håber at kunne få et tillsagn fra ministeren om, at den direkte fejl i det forslag, som blev vedtaget i november, og som man jo har indrømmet ved fremsættelsen af dette forslag, vil blive rettet, selvom lovforslaget ikke skulle blive vedtaget.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg beklager naturligvis ligesom det ærede medlem hr. Rager, at der har været skønhedsfejl i det lovkompleks, som blev vedtaget i november. Hvad specielt angår det punkt, som nu er rettet ved § 4 i det nye lovforslag,

vil jeg mene, at forsåvidt man ikke skulle gennemføre dette lovforslag iøvrigt, vil det simpleste være at gennemføre § 4 og slette resten. Det er naturligvis ikke noget, jeg går ind for, men det er simplere end at fremsætte et nyt lovforslag. Det vil jeg være villig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

H. C. Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl. henvises til lønningsudvalget, at endvidere de under nr. 3—10 på dagsordenen opførte lovforslag henvises til et udvalg på 15 medlemmer, og at endelig de under nr. 11—13 nævnte lovforslag henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra de forskellige grupper om besættelse af pladser i de to 15 mands udvalg, som det nu blev besluttet af nedsætte, betragter jeg tingets samtykke til valgenes foretagelse i indeværende møde som givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående
a) forslag til lov om regulering af lønninger eller tillæg til lønninger i forskellige forhold,

b) forslag til lov om ændringer i lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v.,

c) forslag til lov om ændringer i lov om afgift på omsætningen af stærke drikke og i lov om beskatning af øl,

d) forslag til lov om sukkerafgift,

e) forslag til lov om afgift af tøjning,

f) forslag til lov om ændring i lov om stempeleafgift,

g) forslag til lov om ændringer i statsbaneloven (lov nr. 336 af 27. juni 1946), således som denne er ændret ved lov nr. 192 af 16. maj 1950, og

h) forslag til lov om ændringer i postlov nr. 288 af 9. maj 1919, jfr. lovebekendtgørelse nr. 426 af 8. november 1950.